

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/150/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121205584
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5121205584.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., B. C. X, 2/ JUDr. C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., O. XX, žalobcovia v rade 1/ a 2/ právne zastúpení: JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Národná 17, Žilina, IČO: 36 848 654, proti žalovanému: B. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., N. XXXX/XX, právne zastúpený: Mgr. Lukáš Kysucký, advokát, so sídlom X., E. P. XXX/X, o zaplatenie 8.380,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 09. mája 2022 č.k. 2C/42/2021-194, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi v rade 1/ sumu 2.514,- Eur s príslušným úrokom z omeškania (výrok I.). Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobkyni v rade 2/ sumu 5.866,- Eur s príslušným úrokom z omeškania (výrok II.). Podľa § 255 ods. 1 CSP úspešným žalobcom priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že nárok žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka na zaplatenie žalovanej sumy je dôvodný. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobcovia ako výluční vlastníci nehnuteľnosti - pozemku KN-C parcely č. 1744/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 329 m2 preukázali dôvodnosť nároku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, keďže žalovaný užíva predmetnú nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcov bez právneho dôvodu na prechod peši, osobnými a nákladnými motorovými vozidlami, keď zabezpečuje prevádzku svojho veľkoobchodu „železiarstvo“, čím sa na úkor žalobcov v rade 1/, 2/ bezdôvodne obohacuje. Výška bezdôvodného obohatenia bola stanovená na základe znaleckého posudku Ing. Ľubomíra Bobuľu, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu C-KN parcely na sumu 84.500,- Eur, pričom rekapitulácia nájmu pozemku č. 1744/2 od 01.01.2019 do 31.12.2019 zaokrúhlene predstavovala nájom za rok 7.200,- Eur. Pokiaľ žalovaný namietol výšku bezdôvodného obohatenia, na základe hodnoverného súkromno - znaleckého posudku Ing. Bobuľu nemal dôvod spochybňovať tento znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný v súlade s kritériami uvedenými v § 209 CSP. Pokiaľ žalovaný rozporoval tento znalecký posudok, mohol predložiť svoj súkromno - znalecký posudok, čo však neurobil. Do pozornosti dáva aj rozhodnutia Okresného súdu Žilina, Krajského súdu v Žiline, ako aj Okresného súdu Bratislava II. a Krajského súdu v Bratislave, ktoré uvádzal v predmetnom rozhodnutí a ktoré sa týkali bezdôvodného obohatenia iných subjektov, ktorí užívajú parcelu vo vlastníctve žalobcov v rade 1/ a 2/.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal závery súdu prvej inštancie vyjadrené v bodoch 4. a 15. odôvodnenia s tým, že spornú nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu neužíva, nezasobuje obrovskú predajňu železiarstva a nevykonáva žiadnu

obchodnú činnosť už viac ako 6 rokov, pričom zo žiadneho dôkazného prostriedku nevyplýva záver, že by on užíval spornú nehnuteľnosť. Ďalej súd prvej inštancie dospel nesprávnemu skutkovému zisteniu, že má od spoločnosti S.P.T., s.r.o. pravidelne inkasovať nájomné vo výške 283,50 Eur s DPH, uvedené z vykonaného dokazovania nevyplýva, keďže pravidelne od tejto spoločnosti inkasuje sumu vo výške 152,50 Eur bez DPH. V konaní rozporoval znalecký posudok Ing. Bobuľu z dôvodu, že hodnota vecného bremena stanovená znaleckým posudkom Ing. Ľubomíra Bobuľu je neprimerane vysoká. Právo prechodu realizuje viacero subjektov a suma finančnej kvantifikovanej hodnoty obmedzenia bremena žalobcov musí byť v celosti uhradená len jedenkrát, nie každým panujúcim pozemkom v celosti. Vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 6C/255/2013 taktiež navrhoval znalecké dokazovanie, čomu bolo vyhovené. Obdobne poukazuje na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 58C/60/2017, v ktorom bolo vykonané znalecké dokazovanie Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktoré bolo použiteľné aj v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 49C/109/2020, kde boli vypracované rozdielne znalecké posudky. Vo vzťahu k dôvodom uvádzaným v bode 12. uvádza, že nájomná zmluva bola uzatvorená z dôvodu výstavby objektu - stavby so súpisným číslom XXXX, po skončení výstavby nebola táto zmluva zo strany žalobcov korigovaná, alebo bola z ich strany jednoznačne vypovedaná. Parcela č. 1744/2 v tom čase mala vyššiu výmeru. Vo vzťahu k dôvodom uvádzaným v bode 14. a 16. jednoznačne popiera tvrdenie žalobcov, že by užíval v žalobe uvádzanú spornú nehnuteľnosť, žalobcovia nie sú žiadnym spôsobom obmedzovaní, nakoľko nevykonáva žiadnu obchodnú činnosť, neprechádzajú cez parcelu ani osobné ani nákladné motorové vozidlá a nehnuteľnosť neužíva ani na prechod pešo. Takéto skutočnosti z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývajú. Súd prvej inštancie v odôvodnení nereaguje na zásadnú relevantnú námietku súvisiacu s predmetom súdnej ochrany, preto pre tento nedostatok je potrebné považovať rozsudok súdu prvej inštancie za arbitrárny. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázali na sudcovskú a zákonnú koncentráciu konania v zmysle § 153 a § 154 CSP. Predkladajú súdu výpis zo Živnostenského registra OÚ Žilina na obchodné meno B. P. - PRIEMTO, kde je uvedená prevádzkareň žalovaného na ulici Hviezdoslavova (vchod z Národnej 15) XXXX/XX, jedná sa o dom XXXX/XX, postavený na KN-C parcele č. 1760/2 o výmere 739 m². Z tohto výpisu zo Živnostenského registra vyplýva, že žalovaný spornú nehnuteľnosť užíva, keď výlučne cez ich parcelu zásobuje dvojposchodovú predajňu železiarstva. V tejto súvislosti poukazujú na uzavretú nájomnú zmluvu medzi žalovaným a spoločnosťou S.P.T. s.r.o. Kysucké Nové Mesto, pričom za nájom pozemku o výmere 177 m² žalovaný poberá 1,- Eur mesačne za 1 m². Znalec Ing. Bobuľa nemal k dispozícii predmetnú nájomnú zmluvu medzi žalovanými a spoločnosťou S.P.T. a napriek tomu ocenil výšku odplaty za spornú parcelu približne v takej istej výške, akaj poberal odplatu žalovaný od spoločnosti S.P.T. Žalovaného pred podaním žaloby vyzvali na zaplatenie náhrady za užívanie pozemku, pričom žalovaný listom zo dňa 19.07.2021 zaujal stanovisko, že ich požiadavku o zaplatenie úhrady považuje za bezpredmetnú. Pokiaľ sa týka argumentácie žalovaného, že právo prechodu realizuje viacero subjektov, k tejto otázke zaujali už právne stanovisko iné súdy, na čo poukázali v ich písomných podaniach, napríklad KS Bratislava v uznesení z 28.03.2018 sp.zn. 6Co/79/2016. Pokiaľ žalovaný poukazuje na vec vedenú na Okresnom súde v Žiline pod sp.zn. 6C/255/2013, uvedené konanie nie je právoplatne skončené. V súvislosti so závermi vyjadrenými v rozhodnutí NS SR sp.zn. 5Cdo/107/2019, v tomto rozhodnutí najvyšší súd upresnil, v ktorých prípadoch môžu súdy nevykonať dôkaz navrhnutý stranou sporu. Pokiaľ žalovaný navrhoval pripojenie spisu OS Bratislava II. č.k. 58C/60/2017, takýto dôkaz nemá relevanciu k predmetu konania. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného vo vyjadrení, že medzi nimi bola uzatvorená dňa 01.04.2010 nájomná zmluva len z dôvodu výstavby súpisné číslo XXXX. K vypovedaniu tejto zmluvy z ich strany došlo v dôsledku porušenia stavebného povolenia, keď žalovaný postavil na streche uvedeného objektu parkovisko pre 33 motorových vozidiel a s nimi sa nedohodol o možnosti prechodu a prejazdu takéhoto množstva motorových vozidiel cez ich parcelu. Žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov (v tzv. replike) poukazuje na skutočnosť, že od začiatku súdneho konania rozporoval skutočnosť, že by parcelu vo vlastníctve žalobcov užíval spôsobom tak, že cez ňu prechádza peši, osobnými a nákladnými motorovými vozidlami spolu s nájomníkmi. V danom prípade sa jedná len o tvrdenie žalobcov, ktoré nie je ani možné preukázať.

6. Žalobcovia vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (tzv. duplike) opätovne poukázali na výpis zo Živnostenského registra žalovaného a na uzavretú nájomnú zmluvu medzi žalovaným, spoločnosťou

P. PRIEMTO s.r.o. ako prenajíateľmi a nájomcom S.P.T. s.r.o., ktorá sa nachádza v súdnom spise. Touto zmluvou je jednoznačne preukázané, že žalovaný na základe uvedenej nájomnej zmluvy poberá nájomné, pričom im ako vlastníkom KN-C parcely č. 1744/2 odmieta platiť nájomné, čo je v príkrom rozpore s pravidlom morálky a ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 370 a § 380 CSP, ktorý podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno - právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno - právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia.

9. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno - právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno - právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno - právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno - právnej povinnosti (žalovaný) nie je nositeľom hmotno - právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

10. V zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka je bezdôvodné obohatenie chápané ako záväzok, ktorý vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo, požadovať vydania toho, o čo sa povinný obohatil. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie nie je viazaná na zavinenie na strane obohateného ani na jeho protiprávne konanie. O obohatenie ide vtedy, ak sa plnením dostalo k majetkovej hodnote tomu, komu bolo plnené, takže v jeho majetku sa to prejavilo buď zvýšením jeho aktív, alebo znížením jeho pasív. Obohatenie nemusí byť trvalého charakteru, ale môže byť aj charakteru prechodného. V ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potom bezdôvodné obohatenie vyjadrené ako predmet, ktorého záväzok z bezdôvodného obohatenia sa týka, teda ak majetkový prospech je získaný plnením jednak bez právneho dôvodu, ďalej plnením na základe neplatného právneho úkonu, taktiež plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. V danom prípade súd prvej inštancie dospel k záveru, že na základe vymedzenia skutkových okolností v žalobe - na uloženie povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcom žalované sumy (vyjadrené vo výrokoch I. a II.) je nárokom titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď dospel k záveru, že mal preukázané (hodnotenie v bode 14. odôvodnenia), že žalovaný nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcov užíva bez právneho dôvodu - na prechod peši, osobnými a nákladnými motorovými vozidlami, čím zabezpečuje prevádzku svojho obchodu „železiarstvo“, keď týmto spôsobom sa na úkor žalobcov v rade 1/ a 2/ bezdôvodne obohacuje.

12. Z podanej žaloby žalobcov a jej skutkového vymedzenia (§ 132 ods. 1 CSP) vyplýva, že žalobcovia odôvodňovali nárok na zaplatenie žalovanej sumy z hľadiska vecnej aktívnej legitímácie na ich strane a vecnej pasívnej legitímácie na strane žalovaného tvrdením, že žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi KN-C parcely č. 1744/2 - zastavané plochy a nádvorie o výmere 329 m², zapísanej na LV č. XXXX a že žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. X. staviab a KN-C parcel zapísaných na LV č. XXXX, LV č. XXXX s tým, že žalovaný využíva tieto nehnuteľnosti spôsobom, že cez ich parcelu prechádza peši, osobnými a nákladnými motorovými vozidlami spolu s jeho nájomníkmi, pričom do dnešného dňa im nezaplatil žiadnu náhradu. V priebehu konania žalovaný popieral tvrdenie žalobcov o tom, že by spôsobom uvádzaným v žalobe predmetné nehnuteľnosti užíval, v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie doplnil, že tieto nehnuteľnosti neužíva po dobu 6 rokov

a vo vzťahu k týmto jeho tvrdeniam žalobcovia až vo vyjadrení k podanému odvolaniu odvodzovali a preukazovali jeho vecnú legitimitáciu ako žalovaného predložením výpisu zo Živnostenského registra OÚ Žilina na obchodné meno B. P. - PRIEMTO. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že záver súdu prvej inštancie, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný na základe tvrdení žalobcov v žalobe o vlastníctve a užívaní parcely žalobcov, skutkovým zisteniam na základe výsledkov vykonaného dokazovania nezodpovedá, keďže v tomto smere súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie.

13. Žalobcovia vo vymedzení skutkových okolností v podanej žalobe vo vzťahu k opodstatnenosti uplatneného nároku na zaplatenie „náhrady“ uvádzali, že predkladajú znalecký posudok Ing. Ľubomíra Bobuľu č. 1/2022, ktorý vyčíslil „výšku všeobecnej hodnoty vecného bremena“, keď za rok 2019 ročná odplata činí 4.190,- Eur, na základe čoho následne na strane 3 žaloby vyčíslili výšku odplaty za obdobie od 01.07.2019 do 31.12.2019 vo výške 2.095,- Eur, za rok 2020 vo výške 4.190,- Eur a od 01.01.2021 do 30.06.2021 vo výške 2.095,- Eur. Súd prvej inštancie v bode 6. odôvodnenia konštatoval, že pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal zo všeobecnej hodnoty KN-C pozemku č. 1744/2, ktorá v roku 2019 predstavovala sumu 84.500,- Eur, pričom nájom za rok 2019 predstavoval sumu 7.200,- Eur. Hodnotenie záverov znaleckého posudku Ing. Ľubomíra Bobuľu č. 1/2022 súdom prvej inštancie považoval odvolací súd za rozporuplné už aj vzhľadom k tomu, že podľa znaleckého posudku v časti III. „Záver“ pod písmenom c) je hodnotená rekapitulácia nájmu pozemku C-KN č. 1744/2 na hodnotu 7.213,- Eur, pričom v bode d) je hodnotená všeobecná hodnota práv a závad od 01.01.2019 do 31.12.2019, kde v časti „Názov“ je uvádzané „Strpenie Závady“ - vecného bremena - práva prechodu a prejazdu v prospech vlastníkov iných nehnuteľností po komunikácii na pozemku C-KN parc. č. 1744/2 s určením všeobecnej hodnoty 4.190, Eur (zaokrúhlené), z ktorej sumy pre určenie „náhrady“ žalobcovia v podanej žalobe vychádzali. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie v posúdení priznania dôvodu a výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal zo záverov znaleckého posudku s uvedením hodnoty „nájmu pozemku“ podľa písmena c) záverov znaleckého posudku, naproti tomu v podanej žalobe žalobcovia žiadali priznať „všeobecnú hodnotu práv“ - ohodnotenia pozemku titulom vecného bremena - práva prechodu a prejazdu v prospech vlastníkov iných nehnuteľností po komunikácii na pozemku C-KN parc. č. 1744/2, ktorú sumu následne súd prvej inštancie v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka priznal. Zo súdnej praxe je zrejmé, že môžu platiť iné kritéria pre priznávanie výšky bezdôvodného obohatenia na základe podmienok § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a iné kritéria pre priznávanie náhrady za zriadenie (dočasné alebo trvalé) vecného bremena.

14. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

15. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo 152/2018, bod 26, 5 Cdo 57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

16. Za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojím postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zrejmé dôvody toho - ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôli v

rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a náležite, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napríňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy. Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

17. V nadväznosti na vyššie uvedené vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie náhrady a vyhodnoteniam dôvodnosti podanej žaloby súdom prvej inštancie pri posudzovaní základu a výšky bezdôvodného obohatenia na základe znaleckého dokazovania, odvolací súd považoval za nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, keď nepovažoval za dôvodné námietky žalovaného tak vo vzťahu k základu uplatneného nároku žalobcov ako aj následnému určeniu výšky požadovaného plnenia, ak žalovaný namietal žalobcom uplatnenú náhradu za užívanie KN-C parcely č. 1744/2 na základe znaleckého posudku Ing. Ľubomíra Bobuľu už len na základe záverov, že tento vyčíslil „výšku všeobecnej hodnoty vecného bremena“ na sumu 4.190,- Eur, z ktorej sumy žalobcovia pri uplatnení „náhrady“ vychádzali. Závery súdu prvej inštancie vyjadrené v bode 15. nezodpovedajú kritériám § 220 ods. 2 CSP a odôvodnenie rozsudku súdu pri vyhodnocovaní výsledkov dokazovania nezodpovedá kritériám súdneho rozhodnutia, na ktoré odvolací súd poukazuje vo vyššie uvedených bodoch 14. až 16. tohto rozhodnutia. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie svojim postupom zaťažil nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, keď sa nezaoberal účinne námietkami, argumentami, dôkazmi a návrhmi strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie, pričom dôvody rozsudku súdu prvej inštancie pre jeho nepreskúmateľnosť nemohli byť predmetom preskúmania v odvolacom konaní pre nenaplnenie princípov predvídateľnosti, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)